

forsømmelsen over for folketinget har været af et sådant omfang, at ansvaret herfor må fastlægges. Gennem rigsrettens behandling gives der også alle de garantier, som vor retspleje indeholder til opnåelse af en retfærdig afgørelse. I modsætning til undersøgelsesudvalgets behandling af sagen vil forklaringerne blive afgivet under vidneansvar, anklager og forsvarer vil tilvejebringe bevismaterialet, og retsmøderne vil foregå i fuld offentlighed. Det uheldige indtryk, befolkningsudvalgets beretning, har sat en diskussion i gang, der ikke er heldig for folkestyrets anseelse. Rigsretten — landets højeste domstol — vil ved sin afgørelse standse diskussionen om denne sag. For de implicerede i sagen må det også være en fordel at få fjernet den nuværende usikkerhed om ansvaret og få det fastlagt. For folketinget er det en nødvendighed at få en afgørelse, der ikke kan betvivles.“

Forslaget blev ved 1. behandling imødegået af *justitsministeren*, hvis udførlige udredning af sagen mandede ud i, at „vi i justitsministeriet efter nøje overvejelse er nået til det resultat, at sagen ikke vil kunne gennemføres til domfældelse, og at rigsretssag derfor ikke bør rejses.“

Statsministeren tog ligeledes afstand fra tanken om en rigsretsstiltale, der efter alt foreliggende forekom ham urimelig.

Efter at have været gjort til genstand for en indgående debat henvistes sagen til et udvalg, der afholdt 6 møder.

I udvalgets betænkning erklærede et flertal, bestående af regeringspartierne medlemmer, at det ikke kunne tiltræde forslaget om en rigsretsanklage, men ville stille et dagsordensforslag af nærmere angivet indhold (jfr. nedenfor). Et mindretal, bestående af venstres og det konservative folkepartis medlemmer, indstillede forslaget til vedtagelse i den affattelse, hvori det var fremsat.

Ved 2. (sidste) behandling stillede Niels Andersen, Einer-Jensen, Victor Gram, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, Lannung, K. Axel Nielsen, Peter Nielsen og Edel Saunte det bebudede *forslag om overgang til næste sag på dagsordenen*, der havde følgende ordlyd:

„Folketinget afviser det af Ninn-Hansen, Henry Christensen, Erik Eriksen, Axel Kristensen, Poul Møller, Sønderup, Poul Sørensen og Thestrup stillede forslag til folketingsbeslutning om rigsretsstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærboel.

Folketinget tager de af undersøgelsesudvalget afgivne beretninger og rigsadvokatens udtalelser til efterretning og understreger det beklagelige i, at fhv. minister Johannes Kjærboel ikke i sit svar på Augo Lynges spørgsmål gav oplysning om sit kendskab til de vanskeligheder, der havde været forbundet med at fremskaffe kaptajns-erklæringen af 11. marts 1957, og derved lod erklæringen indgå i besvarelsen med større vægt, end dens tilblivelseshistorie berettigede